

SOLBLÄNK

Nr 1 • 2008

Christopher i killgruppen

Nytt samarbete förening fond

Silvy på Kolmården

Snart årsmöte

**BARNCANCER
FÖRENINGEN**

I STOCKHOLMSREGIONEN

BCF STOCKHOLM

Ordförande och ansvarig utgivare

Pernilla Ulfvengren, 070-787 09 06
pernullulfvengren@indek.kth.se

Vice ordförande

Monica Wessman, 08-751 14 28
monica.wessman@gmail.com

Sekreterare

Karin Mellström, 070-230 80 02
karin.mellstrom@gmail.com

Kassör och sammankallande för VISOMMIST

Mona Granholm, 070-487 11 08
mona.granholm@telia.com

Familjekontaktgruppen

Carina Halfvards, 073-570 46 49
carinahalfvards@hotmail.com

Unga vuxna

Gustaf Laudon, 070-201 51 51
gustaf.laudon@telia.com

Marknadsgruppen

Vakant
Föreningstelefon 073-976 15 86

Familjeekonomiska gruppen

Eva Malmström Olsson, 070-676 72 17
evamols@hotmail.com

Suppleanter

Maria Larsson, 073-909 28 83
Cecilia Berg, 08-744 45 21
Annelie Hupe, 0709-66 06 36

Gotlandsgruppen

Tina Ahlin, 0498-300 73, 0704-47 79 67
tinaahlin@telia.com

Föreningens representanter i Barncancerfondens styrelse

Pernilla Ulfvengren (ledamot)
Cecilia Berg (suppleant)

Föreningens representanter

i Barncancerfondens medicinska arbetsgrupp

Karin Mellström
Ebba Nordesjö

Redaktionsgruppen Solblänk

Redaktör och grafisk form: Carin Gottlieb, 0731-58 62 32
info@vinterhallon.se

Rebecca Martin
rebecca.martin@telia.com

Karolina Vrethem
karolina.vrethem@comhem.se

Barncancerföreningen i Stockholmsregionen

Föreningslokal Brävallagatan 6
Postadress: Box 76, 101 21 Stockholm, tel: 073-976 15 86
stockholm@barncancerforeningen.se
PG 90 02 90-8, BG 900-2908

Omslagsbilden:

Christopher Persson på sin balkong i Nacka.

Foto: Carin Gottlieb

Hej igen!

Jag måste börja med att hurra för våra nya volontärer! HURRA för Ella, Lasse, Helena, Sabina, Elisabeth och Thomas! Det är inte klokt vad massa saker som blir av när några fantastiska människor hjälper till!! Jag som ojade mig lite i förra ledaren att jag inte hade haft tid att ta tag i dem som anmält sig på volontärgruppens hemsida. Som tur var så tog vår före detta marknadsguru Katarina tag i detta och ordnade möten där alla fick träffas och få lite gemensam energi. Det ramlade in mängder med Pagojuice från Spendrups och priser till lotteriet på julgransplundringen, chips till grilldagen och avdelningen och det är mycket mer på gång. Det bästa är att vi kanske har fått till rutiner och material att sätta i händerna på alla som vill hjälpa till.

Någon mer som vill göra något? Att vara värd för en insamlingsböss i någon affär är fortfarande något som ger väldigt mycket med ganska liten ansträngning.

Sen vill jag hurra för LIONS Club i Stockholm som liksom vi är ett förhållandevis litet gäng, trots att vi har mycket verksamhet i huvudstaden. HURRA för LIONS och 15 stycken aktiva glädjespridare. Även i år bidrar de med 50 000 kr till vår verksamhet och indirekt gör det möjligt med sminkkvällar på avdelningen, träffar för både tjej- och killgruppen, och fortsatt stöd till Glädjeverkstans clownner.

Familjekontakts Carina låter hälsa att årets julgransplundring var en succé med 130 personer allt som allt. På menyn stod tårter, kaffe och korv med bröd och till detta serverades Pagojuice. Tack vare ovan nämnda volontärer så var det ett jättestort traditionsenligt lotteri! Underhållningen stod Aya Baya Band för och de hade lite nytt i bagaget i år. Det bjöds även på en uppvisning av Dance in line från Upplands Väsby. Vi hoppas överträffa oss igen till nästa julgransplundring!

På avdelningen fortsätter vi erbjuda en frys full med mat som man kan köpa som alternativ till kafeterian med stöd från Mat på Jobbet och så bjuder vi på kaffe dygnet runt delvis sponsrade av Löfbergs Lila, förutom allt annat som vi förser avdelningen med som vanligt.

Det skulle vara roligt om vi ses på årsmötet, se kallelse i tidningen! Det blir god mat och en intressant föreläsning av vår vän och Barncancerfondens Generalsekreterare Olle Björk!!

Pernilla

Arbetsmyran på Kolmården

Text och foto: Monique Martin

Alla som har besökt Kolmårdens Djurpark på Barncancerföreningarnas Dag har säkerligen träffat Silvy Bohlin. Hon är informations- och mediaansvarig för djurparken och ansvarar bland annat för Barncancerföreningarnas Dag som djurparken ordnar tillsammans med Stockholms-föreningen i september varje år.

Hur kom du att börja arbeta på Kolmårdens Djurpark?

Jag flyttade med mina föräldrar från Norrköping till Kolmården 1962 när jag var 12 år. Tre år senare öppnades Kolmårdens Djurpark och som hästtokig tonårstjej föll det sig naturligt att hänga i stallarna bland kameler, hästar och tigrar på all ledig tid. Jag gjorde min PRAO i parken och fick sedan ett sommarjobb 1967. När hösten kom blev det en djurskötartjänst ledig, och på den vägen är det.

Vad är roligast på Kolmården?

Jag tycker allra mest om arbetet med djur, människor och natur. Vi är alla så olika och har så olika förutsättningar och det är det som är spännande tycker jag. Under mina 40 år i parken har jag upplevt både med- och motgångar, provat på och lärt mig många olika arbetsuppgifter.

Är det något i ditt arbete som är tråkigt?

Det jobbigaste i mitt arbete är när något av våra djur går bort, som när delfinen Flip dog eller när vi tvingades avliva elefanter som smittats med tuberkolos. Vissa djur blir som en familjemedlem.

Saknar du inte arbetet med djuren i den yrkesroll som du har i dag?

Det är många som ställer den frågan, och jag måste svara nej på den faktiskt. Kontakten med djuren får jag ändå eftersom min arbetsplats är i parken och jag trivs oerhört bra med den roll jag har i dag. Parken går jättebra just nu vilket är ett direkt resultat av ett långsiktigt och målmedvetet arbete.

Hur kom du i kontakt med Barncancerföreningarna?

Vi har haft ett indirekt samarbete under många år via stiftelsen Min stora dag och Linas Livsglädjefond. Men för cirka fem år sedan började dåvarande marknadschefen för Kolmården Marie Lundqvist och Björn Modée från Stockholms Barncancerförening att prata om ett specialarrangemang för barn med cancer och deras anhöriga vilket mynnade ut i Barncancerföreningarnas Dag. Alla i företaget är lika engagerade i projektet. Både ägare och ledningsgrupp tycker att det är jätteroligt att kunna sprida glädje och bidra till en härlig upplevelse.

Silvy Bohlin, informations- och mediaansvarig, Kolmårdens Djurpark.

Hur orkar du jobba dygnet runt på Barncancerföreningarnas Dag?

Jag är inte ensam om att arbeta med alla förberedelserna, utan vi är en projektgrupp som delar på ansvaret. Alla inom företaget ställer upp till 100 %. Era medlemmar får ett entreband med en färg som ingen annan har och vi håller alla utkik efter era band. Vi försöker hjälpa till lite extra där det behövs och erbjuda speciallösningar till familjer med speciella behov. Men jag tycker generellt sett om att träffa folk och vill hinna prata med alla, därför åker jag gärna personligen ner och möter era medlemmar vid campingen för att hälsa dem välkomna, även om de har kommit sent på kvällen. Kontakten med besökarna är jätterolig tycker jag.

Varför kallar dina kolleger dig för Selma?

Ha ha! Silvy var väl svårt att komma ihåg antar jag så det blev Selma istället helt enkelt.

Vem är den privata Silvy?

Jag brukar vara lite restriktiv med information om mitt privatliv. Men jag kan berätta om mitt underbara barnbarn Amanda tre år. Att få barnbarn är nog bland det underbaraste jag har upplevt, det är enormt stort och trots att Amanda bara är tre år står vi redan varandra oerhört nära. Det roliga är att man kan göra sånt som 55-åringar normalt inte gör, bygga koja under köksbordet och sånt där. Jag försöker också komma iväg och resa en hel del.

Han vill dela med sig

Text och foto: Carin Gottlieb

-När jag hörde talas om killgruppen för killar med hjärntumör kände jag direkt att jag ville vara med.

- Det säger Christopher Persson som är tolv år och fick en hjärntumör bortopererad förrförra sommaren.

Christopher och de andra killarna i killgruppen har träffats ungefär en gång i månaden under den gångna hösten och har nyligen haft en avslutande träff. Killgruppen har anordnats av avdelning Q84 på Astrid Lindgrens Barnsjukhus, under ledning av bland andra konsultsjukskötterska Annacarin Pal. Förhoppningen är att killarna i gruppen ska ha fått en sådan kontakt att de även i fortsättningen ska kunna träffas och ha glädje och stöd av varandra.

- Det har varit kul och känts skönt med killgruppen, säger Christopher. Vi har bara gjort roliga saker och man har kunnat prata bra med varandra även om vi är i lite olika åldrar. Alla aktiviteter har varit bra och de vuxna som har varit med har varit väldigt snälla. Det roligaste var nog när vi fick se Monster Jam i Globen, det har jag velat sen jag var liten. Det var också roligt när vi fick spela in en egen CD.

Christopher har varit med på alla träffarna och har även träffat en av de andra i gruppen flera gånger privat. De båda killarna kom till första träffen med killgruppen helt ovetande om varandra men de hade faktiskt träffats förut för båda är födda samma vecka på samma avdelning på Södersjukhuset. Familjevis umgicks de i några år efteråt men visste inte nu om att de båda ungefär samtidigt fått hjärntumör.

- I början av killgruppen träffades vi ofta. Vi har till exempel sovit över hos varandra och då har vi kunnat prata länge, kanske en halvtimme, bara om sjukdomen. Jag tycker att jag känner

mig annorlunda nu mot innan killgruppen började, det känns bättre. Tidigare trodde jag alltid att jag hade det värst, nu har jag förstått att det inte är så.

Det ringer på Christophers mobil som ligger på nattduksbordet. Det är kompisen från killgruppen. Jo visst vill han träffas och bestämmer att på söndag blir bra.

- Vi kommer säkert att träffas längre fram i framtiden också.

Fotbollsfantast

En blek vintersol försöker tränga sig in i Christophers rum i lägenheten i Nacka. Utanför fönstret är utsikten milsvid. Solen sveper trevande över Hammarbybacken och husen i Hammarby Sjöstad och söker sig in i rummet. Den skiner svagt längs väggarna där sportmedaljer hänger i rader i fina band från taket och pokaler står på en hylla ovanför sängen. Bilder på fotbollshjältar och på väggen närmast fönstret en riktig AIK-tröja som alla i laget skrivit sina namn på. Den fick Christopher strax efter operationen.

- Man säger att jag är lite sportfantast, har alltid varit duktig på boll bland annat. Pappa är tränare i mitt fotbollslag, Järla IF. Men efter operationen var jag jättedålig, det var svårt för pappa att säga att jag egentligen inte passade i laget. Men jag fick vara med och var bland annat lagets frisparkare och istället för att nicka med huvudet fick jag göra det med axeln.

Christopher sitter på sin säng och masserar sina ben. Han har lite träningsvärk efter gårdagens fotbollsträning. Under vintern tränar han ungefär en gång i veckan. Snart börjar säsongen igen och då är det dags för intensivare träning, minst tre gånger i veckan plus matcher. Det känns självklart nu när Christopher berättar om det men under hösten efter operationen fanns tankarna hos honom att sluta med fotbollen för

att det gick så dåligt. Det var tungt att varken kunna eller orka det som tidigare gick så lätt och var så roligt. Mamma Ingela peppade Christopher att inte ge upp.

- Och min bästa kompis Mujib. Han verkligen kämpade för att få med mig ut. Han kom nästan direkt efter operationen och ville att jag skulle följa med. I början sa jag alltid nej men han gav sig inte. Det var han som fick mig att gå ut igen. Nu är vi ute tillsammans nästan varje dag och tränar med fotbollen.

Det har inte bara varit fotboll för Christopher utan även tennis och bandy och andra sporter. Christopher skulle på sitt första tennisläger när hans hjärntumör konstaterades. Efter en period av intensiv fruktansvärd huvudvärk fick Christopher göra magnetröntgen och bara en vecka därefter var det dags för operation. Det blev en dramatisk sommar med oro, rädsla och ilska och depression och kast mellan hopp och förtvivlan.

- Inget som var roligt fick jag göra den sommaren. Efter sommaren började jag i en ny skola och fick en ny jättebra lärare och nya kompisar. Jag blev kompis med tre stycken men efter ett tag började en av dom reta mig för tumören. Det var jobbigt. Men jag tror att han har haft ont av det.

Började skriva

Det var en tuff tid och oförståelsen från de nya kamraterna gjorde att Christopher drog sig undan. Istället började han ägna rasterna åt att skriva av sig. Till slut skrev han både hemma och i skolan och har nu mycket skrivet om sin sjukdomstid och tiden efter och tankar och känslor kring den.

- Snart ska jag göra en ny magnetröntgen. Efter den ska jag fortsätta skriva. Om killgruppen har jag egentligen inte skrivit något.

Men pratat desto mer under den ti-

den kanske. På alla träffarna och med sin nyfunna nygamla vän där och med mamma och pappa och syster Michelle. Christopher uttrycker sig ledigt och tryggt och ogenerat om sitt liv och tankarna. Han är öppen och klarsynt och vill gärna berätta hur det har varit och är för honom. Lugnt och avslappnat berättar han om olika skeden under sjukdomstiden, dramatiska såväl som lugnare.

Snällaste jag känner

Efter operationen var Christopher kvar på sjukhuset i tre-fyra dagar, först sängliggande delvis förlamad. Läkaren sa att han skulle få åka hem när han kunde gå fram och tillbaka i korridoren 20 gånger i sträck. Det var en chock för Christopher att upptäcka att han inte ens kunde resa sig ur sängen.

- Sjukgymnasten på sjukhuset var den som jag tyckte bäst om. Hon hjälpte mig hela tiden. Och min fritislärare, Anne, som kom upp till mig, hon är nog den snällaste människa jag känner. Det var hon som fick mig att börja gå. Jag träffar henne i skolan men i vår går hon i pension. Då ska jag ta hennes nummer så att vi kan träffas ändå. Hon är juste, har rolig humor och jag märker att hon gillar mig.

Det känns tryggt att prata med Christopher och hela hans rum känns tryggt. Utanför hans dörr finns Nikita, familjens hund, och mamma Ingela och storasyster Michelle. Att de alla och pappa Mehmet och flera andra i hans närhet har betytt oerhört mycket under sjukdomstiden känns både väldigt tydligt och fint.

Kommit närmare

- Alla har varit snälla och bra. Jag har kommit närmare mamma och pappa än innan och speciellt min syster Michelle. I början när jag var sjuk var hon nästan överdrivet snäll mot mig. Även mamma, hon köpte allt jag ville ha. Det blev nästan jobbigt.

Att det inte har varit helt lätt för de närmaste har Christopher funderat över och berättar att han själv också säkert har upplevts som jobbig under sjukdomstiden och kanske speciellt innan och precis efter operationen. Han be-

skriver hur han har varit dum särskilt mot sin mamma och sagt saker till henne som han ångrar och haft dåligt samvete för. Men kanske är det så att de som man känner bäst kan man också vara dummast mot och kanske har det varit skönt att våga säga saker även om man inte menar det.

- Nu har vi pratat om det och att det berodde på att jag var ledsen och rädd. Ibland fick jag också trösta mamma, det var jobbigt och det var konstigt att se min pappa gråta. Det hade jag aldrig gjort förut. Men det allra jobbigaste

En avslappnad Christopher berättar om killgruppen han är med i och om livet i allmänhet som till stor del består av fotboll.

med mamma var nog när hon tvingade mig att gå utan mössa för att det var bäst för ärret. Det var hemskt. En del vände sig om och tittade och pratade om mig.

Det börjar skymma lite över Hammarbybacken och solen står långt ner på himlen. Eftermiddagen sänker sig över Nacka och över Christophers rum. Nikita är livlig i hallen utanför. Hon längtar in till Christopher. När Christopher nyligen hade kommit hem från operationen och låg inne i sitt rum svag och ledsen då var Nikita till stor glädje.

Hon ville inte lämna Christopher utan var på honom hela tiden så att han till slut var tvungen att titta upp och le. När han sen blev bättre då blev Nikita mer som vanligt igen och brydde sig inte lika mycket.

Christopher har kommit långt i sin bearbetning av sjukdomen. Han vill gärna berätta och dela med sig, något som inte var självklart i början. Killarna som har varit med i killgruppen har alla haft hjärntumör och har varit under behandling under de senaste fem åren. De är olika och har kommit olika långt både i behandling och även i sin egen bearbetning. Christopher har känt det som självklart att vara med i gruppen och har både gett av sig själv till de andra och tagit emot från dem. Hur mycket gruppen kommer att träffas i framtiden vet man inte men att de nu planerar en resa tillsammans till Gotland i vår ger en antydan hur bra kontakten har blivit.

Tryggare nu

Trots att det inte har gått mer än ett och ett halvt år sen operationen känns den tiden långt borta. Nu verkar livet för Christopher vara fyllt av sporten och kompisarna och familjen. Men han går fortfarande på kontroller. Den mest dramatiska sjukdomstiden är över, livet har gått in i lugnare banor. I höstas bytte Christopher tillbaka igen till sin gamla skola och kom tillbaka till sin gamla klass. Till nästa år tänker han söka till fotbollsskolan i Skuru skola. I framtiden blir det helst något inom sporten eller kanske astronaut. Mycket är som det var innan sjukdomen bröt ut men mycket är också annorlunda.

- Jag har förändrats en del. Jag är mycket tryggare och snällare nu och mer omtänksam. Men om någon säger något elakt om tumören då slår jag till.

Det blåser till utanför fönstret. Vi öppnar dörren ut till hallen och Nikita kommer springande.

Att Christopher har varit lessen och orolig och deprimerad och känt sig dålig berättar han lugnt om men säger också att någon oro för framtiden känner han inte.

- Jo, i så fall för att mina barn skulle råka ut för samma sak, men läkarna säger att det inte är smittsamt.

Gemensamma tankar hos föreningen och fonden

Text: Pernilla Ulfvengren Foto: Ylva Andersson

Samarbetet mellan Barncancerfonden och Barncancerföreningarna har under åren varierat. I dag finns ett nytt positivt klimat dem emellan med gemensamma tankar. Ett mycket konkret exempel på detta är att Barncancerfonden nyligen har anställt två föreningssamordnare. Deras uppgift är till exempel att anordna och samordna gemensamma aktiviteter för föreningarna. De kommer också att undersöka möjligheterna för ett gemensamt riksförbund i framtiden.

Barncancerföreningarna grundade Barncancerfonden 1982 för att få ett kraftfullt och landsomfattande redskap att bekämpa barncancer. Formen för samexistensen och samverkan har varierat genom åren. Idag är det sju barncancerföreningar som är representerade i Barncancerfondens styrelse. Medlemmarna i barncancerföreningarna har ofta egen erfarenhet av barncancer, de är till exempel föräldrar, syskon eller har själv varit drabbade som barn och "vet vad det handlar om" och vill genom sitt ideella arbete stödja och hjälpa andra som drabbas av barncancer.

Svårt periodvis

Vi i föreningarna har det svårt i perioder. Det kan vara ekonomiska problem, svårigheter att rekrytera styrelse eller frivilliga personer till arbetsgrupperna. Det har för oss i stockholmsregionen och kanske för andra varit tufft att se och höra allt som andra föreningar åstadkommer med utlandsresor, egna fritidshus, anställda på avdelningar och flera ideella grupper ute i andra städer och orter i upptagningsområdet. Vi tillhör det största upptagningsområdet men är långt ifrån den förening som erbjuder sina barn och familjer mest stöd. Förklaringarna till att förutsättningarna är så olika är många. Poängen är att när man har det tufft redan med den egna verksamheten är det oerhört slitigt att hinna med att anordna och åka på riksgemensamma aktiviteter som stormöten och att dessutom ha resurser över åt Barncancerfondens aktiviteter.

Till detta hör också att vi alltför ofta hör att man i allmänhet tror att pengar man skänkt till fonden kommer fören-

ingarna till nytta. Väldigt mycket tid går åt att förklara skillnaderna och samhörigheten mellan fonden och föreningarna. Eftersom vi alla vill att fonden ska få så mycket pengar som möjligt till sin verksamhet samtidigt som vi vill ha vår beskärda del av kakan blir det ibland motsättningar. Det känns orättvist då man hör människor tacka fonden eller

Anders Pettersson föreningssamordnare.

tillskriver fonden aktiviteter och verksamheter som faktiskt är föreningarnas förtjänst och där det ligger mycket ideellt engagemang och tid bakom.

Viktigt att synas

Det har varit svårt att förmedla vikten av att få synas för vår förening. Ett exempel på när det känns orättvist är när det är en artikel i Barn och Cancer om en stödgrupp eller aktivitet helt ordnad och finansierad av föreningens krafter och detta inte framgår. Hur enkelt skulle det inte vara att alltid lägga till att aktiviteten eller gruppen både anordnas och finansieras av stockholmsregionens ideella Barncancerförening.

I en utredning, utförd av fonden,

som kom till då vi i föreningarna påtalade skillnader och svårigheter med dessa, kom vi gemensamt fram till att vi borde enas om en lägsta nivå av stöd som alla barn och närstående ska erbjudas i Sverige. Det ska, i stort sett, inte spela någon roll var man blir sjuk och vårdas. En tanke under bearbetning är att Barncancerfonden ska gå in och

Billy Ydefjäll föreningssamordnare.

stötta föreningar som inte på egen hand maktar med denna lägsta nivå. Det skulle till exempel kunna vara att se till att det fanns minst en syskonstödjare per vårdavdelning. Föreningarna skulle också kunna få hjälp med riksgemensamma träffar och läger. Eftersom aktiva byts ut mellan varven och det saknas struktur och resurser för att lämna över paketlösningar mellan föreningarna är risken stor att man ständigt börjar om från början vid all planering.

Som ett led i ett utökat samarbete mellan Barncancerfonden och Barncancerföreningarna finns det kanske något ännu större att vinna för alla. Om vi syns tillsammans så skulle skillnaden bli tydligare men också det gemensam-

ma målet. Styrkan i att ha både fondens professionella verksamhet och föreningsverksamheten med människor som vet vad det handlar om är enorm och garanterar en förankring och bibehåller fokus på barnen som vi gemensamt försöker göra allt vi kan för.

Föreningssamordnare

Det som har hänt sen dessa fruktsamma diskussioner mellan fonden och föreningarna är att fonden har anställt två erfarna föreningsmän som föreningsordnare. Det är Anders Petersson och Billy Ydefjäll, båda mycket aktiva samt före detta ordföranden i Östra och Södras föreningar. Tanken är att föreningssamordnarna ska kunna lägga tid på sådant som inte hinns med i föreningarna som till exempel att samla på sig de bästa exemplen från föreningarna och lära andra föreningar detta. Anordna föreningsgemensamma aktiviteter som stormöten och läger. En annan viktig aspekt är att samordna för-

eningar i opinionsaktiviteter till exempel att uppvakta regionala försäkringskassor samma dag så att det uppstår diskussioner internt på kassorna. De kan också hjälpa till att starta eller utvidga lyckade insamlingsaktiviteter och göra dess rikstäckande. Detta kommer inte minst för Stockholmsregionen som en stor hjälp och ett välkommet stöd.

Stockholmsföreningen skulle vinna mest på att få synas tillsammans i en gemensam insamlingsaktivitet som fördelas mellan oss alla. Om detta ökar intäkterna både för föreningarna och för fonden är detta nya samarbete precis vad man kan önska sig. Om det dessutom ökar människors kunskap om vad föreningarna gör så kommer det kanske även att i framtiden finnas lokala grupper i städer som Nyköping, Södertälje och Strängnäs och fler aktiva och frivilliga som hjälper oss med kärnverksamheterna. Man kan tänka sig ett samarbete mer kring andra gemensamma aktiviteter som medlemsregister och

stöd i ekonomisk förvaltning. En annan ide som nämnts är att ha föreningsidor i en gemensam tidning. Då får alla givare till fonden som har tidningen en tydligare bild av även vår verksamhet.

Riksförbund utmaning

Om vi nu har ett spirande nytt samarbetsklimat mellan fond och föreningar tycker jag att det ligger helt naturligt att i nästa steg anta Barncancerfondens styrelseordförande, Johan Hederstedts, utmaning på allvar och bilda ett riksförbund. Han uttalade denna utmaning för precis ett år sen, i en artikel i SöderNytt, Barncancerföreningen Södras medlemstidning. Han nämnde också att självklart ska framgångsrika föreningar få behålla sina pengar och utifrån detta har tanken kring den nyss nämnda lägsta nivån tagit form. Föreningssamordnarna kommer att jobba vidare direkt ute i föreningarna i Sverige för att se på möjliga former för ett riksförbund i vår gemensamma framtid.

Jubileumslott

Försäljningen av Vi-butikernas jubileumslott till förmån för Barncancerföreningen är nu avslutad. Sammanlagt har hela 160 000 lotter sålts i de olika butikerna i Stockholms-området. Flest lotter har Sabis i Fältöversten sålt och bästa enskilda insats står en kassör i Vi-butiken Arno i Trollbäcken för. Kassören sålde flera hundra lotter på en lördag eftermiddag.

- Det känns väldigt direkt och konkret att stödja Barncancerföreningen, säger marknadschefen för Vi-butikerna Patrik Hjert som är mycket nöjd med försäljningen.

Jubileumslotten har sålts under perioden 1 mars till 31 december 2007 och kom till för att fira Vi-föreningens 20-årsjubileum. Vi-butikerna har även tidigare gjort liknande satsningar för Barncancerföreningen. I förfölj tog man fram en speciell bärkasse som såldes i Vi-butikerna och där hälften av intäkterna gick till Barncancerföreningen.

Julklapps-lamm

Ett stort tack från Barncancerföreningen till Lambi som i julklapp till barnen på Q84 på Astrid Lindgrens Barnsjukhus skänkte stora söta Lambi Lamm gosedjur. Lambi valde att fira sitt 20-årsjubileum på detta fina sätt, till stor glädje för de sjuka barnen med familjer.

Minnesblad och gratulationskort

Vill du hedra minnet av en bortgången släkting eller vän och samtidigt stödja Barncancerföreningen i Stockholm?

Sätt in valfritt belopp på vårt plusgiro 90 02 90-8 och tala om vad du vill att det ska stå. Vi skickar ett minnesblad till närmast anhörig eller till begravningsbyrån. Meddela oss den avlidnes namn och adressen till närmast anhörig.

Vill du gratulera någon? Sätt in valfritt belopp så skickar vi ett gratulationskort med din hälsning på.

VISOMMIST

För kommande VISOMMIST-träffar se www.barncancerforeningen.se/stockholm

KALLELSE TILL ÅRSMÖTE

Barncancerföreningen i Stockholmsregionen

Torsdag 27e mars, kl 18.00

Skandiasalen, Astrid Lindgrens Barnsjukhus

(Det är skyltat från kafeterian).

1. Årsmötet öppnas
2. Årsmötets behöriga utlysande
3. Val av två justeringsmän tillika rösträknare
4. Godkännande av dagordning
5. Val av årsmötesordförande
6. Val av årsmötessekreterare
7. Protokoll från ordinarie årsmötet (07-03-26)
8. Styrelsens verksamhetsberättelse* inklusive ekonomisk berättelse
9. Revisorernas berättelse
10. Ansvarsfrihet för styrelsen
11. Val av styrelseledamöter (9 st)
12. Val av suppleant (minst 1 st)
13. Val av en auktoriserad revisor
14. Val av en auktoriserad revisorsassistent
15. Val av en lekmanarevisor
16. Val av en lekmanarevisorssuppleant
17. Val av två ledamöter till valberedningen varav en sammankallande
18. Medlemsavgift för 2009
19. Motioner
20. Övriga frågor
21. Årsmötet avslutas

HJÄRTLIGT VÄLKOMNA ALLIHOP!!!

- * Förtäring bjuds i anslutning till mötet.
- * Intressant föredrag i samband med mötet.
- * Erforderliga handlingar för genomgång av verksamhetsåret 2007 finns tillgängliga på www.barncancerforeningen.se/stockholm 14 dgr innan årsmötet.

Elsa, Helena och Vivianne klädde granen!

Vinnare i tävlingen Solblänk nummer 4/2007 är Elsa Landgren i Stockholm, Helena Berggren i Nacka och Vivianne Källström i Solna. Rätta ordet är JULKLAPP. Varsin biocheck kommer med posten. Grattis önskar redaktionen!

